

blev oplyst om det rigtige Forhold, og navnlig saalænge jeg kun kjendte Anmærkningerne til Finantsloven, af den Mening, at der kunde være Grund til at gaa ind derpaa; thi jeg troede, at der kun var Tale om 100 Kroner i det Hele; men da jeg ser, at der er Tale om 400 Kroner, der ere afkortede ham, har jeg maattet give tabt og fundet, at det ikke var rigtigt at lade det Villighedsbetydning, vi ville lade raade for Fremtiden, ogsaa komme ham tilgode for Fortiden. Det næste Andragende, som ligeledes er blevet forelaaet henvist af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), angaar Nislov Andersen i Hillerød, og Refereatet af Andragendet findes i Betænkningen Nr. 55. Det kan ikke negtes, at den Mand, om hvem der her er Tale, er en overordentlig — det Indtryk faar man — vindstibelig og drifstig Mand, og han har ogsaa gjentagne Gange faaet Paaskjænnelse, dels ved de store Verdensubstillinger og dels paa anden Maade, ogsaa iaar ved at faae Understøttelse fra det Raben-Levetzaukse Fond; han er ogsaa anbefalet af Industriforeningen, saa at det kan slet ikke negtes, at der kan være ganske god Grund til at komme den Paagjældende til Hjælp, idet han jo har lidt ganske betydelig ved den Dampkedel-Explosion, som fandt Sted i 1872. Private Folk ere ogsaa komne ham til Hjælp med et Laan af 10,000 Rd. til hans Hørberegningsfabrik. Udvalget har dog troet, at det vilde være faelligt at komme ind paa denne Vej, og Thinget synes jo ogsaa at være saa bange for Beskyttelse — den kunstige Opstilling af en Industri er jo og en Art Beskyttelse — men Beskyttelsen skal begrundes paa, at den Industri, Manden driver, er meget nyttig; thi mod en Explosion maa man sikkre sig i et Forsikringselskab. Beskyttelsen skal begrundes paa, at det er en for Agerbruget nyttig Industri; men da det jo som sagt lader til, at Thinget er saa bange, ikke blot for en kunstig Industri, som jeg ogsaa er imod, men ogsaa for Beskyttelse, er der vel ikke Raad om, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) kan faae sit Ønske gennemført, forudsat at Thingets Flertal, hvad der vel ikke kan tvivles om, er af samme Sindelag idag som igaar; thi kan der være nogen Tvivl om, at Noedyrkning er gavnlig for Agerbruget, kan der vel være mere Tvivl om, at Hørvælen er det, eller at den nogensinde kan faae en almindelig Udbredelse. Det synes derfor at være et temmelig indskrænket Formaal, her er Tale om. Jeg indrømmer som sagt, at naar jeg skal følge min Følelse, kunde jeg nærmest være tilbøjelig til at anbefale denne Mand til en Understøttelse af Statskassen; men da vi ikke tør lade Følelsen raade alene, maa jeg med Udvalget være enig i, at det maaste vilde føre for vidt, om vi begavede os ind paa denne Vej.

Dinesen: Jeg skal omtale tre Spørgsmaal i den bagvendte Orden, idet jeg tager det først, som den ærede Ordfører omtalte sidst. Jeg har den samme Opfattelse af dette Spørgsmaal som han og skal derfor ikke gaa dybere ind derpaa. Jeg tror ogsaa, at naar man tager Sagen fra Følelsens Side, kan der være god Grund til at komme Manden til Hjælp. Han har været Gjenstand for et meget betydeligt Uheld, hvorved han er bleven standset i sin hele Fabrikvirksomhed. Man taler om, at man skal tage Eidenstaben i sin Tjeneste. Jeg tror, at denne Mand elsker sin Virksomhed og driver den frem med en Sver, der ligesom grændser til Eidenstab og jeg tror, at der af mange Grunde kan være Anledning til at komme ham til Hjælp. Men naar Udvalget efter den Behandling, det har skænket Sagen, er blevet enigt om ikke at kunne gjøre det, er det, fordi man frygtede derved at komme ind paa et nyt Princip, der kunde føre til altfor vidtgaaende Konsekventer. Hvad Indstillingen under Nr. 18 angaar, skal jeg kun sige, at det er ikke saameget for denne Mand's Bedkommende, som ønsker Erstatning for nogle Kreaturer, at flere Medlemmer deltage i at støtte dette Forslag, men de gjøre det fuldt saa meget af Hensyn til et Ønske om at faae den paagjældende Lov af 29de December 1857 forandret, som for at komme den bestemte Mand til Hjælp. Vi formene, at der er stor Grund til at faae en Revision af den omtalte Lov. Skulde man gaa ud paa at erstatte den Mand det Tab, han har lidt, hvad jeg ikke paa nogen Maade skal udtale mig imod, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der vil komme mange Krav i denne Retning. Jeg har for ikke længe siden erfaret, hvorledes det paa et Sted er gaaet til. Der har en Mand faaet omtrent hele sin Hestebesætning slaet ihjel, fordi vedkommende Dyrlæge troede, at den led af en Sygdom, der saldt ind under de Sygdomme, der ere nævnte i Loven. Men senere viste det sig, at det ikke var en saadan Sygdom, saa at den paagjældende Mand ikke var berettiget til at faae Erstatning. Det var nu heldigvis en Mand, der kunde taale Tabet, hvor betydeligt det end kunde være. Hvad angaar Indstillingen under Nr. 10, er der jo 4 Medlemmer af Udvalget, der ønske, at Andragendet fra Hønekommissionen i Marstal skal henvises til Indenrigsministeren. Jeg har deltaget i at stille dette Forslag. Vi tro, at Marstal Kommunes Formuesstilstand er ialtsald for Eiden en saadan, at der kan være god Grund til at komme denne Kommune til Hjælp ved at faae opført de Beskyttelsesværker, der skulle danne Ly for dens Havn i en saadan Udstrækning, at den selv kan yde den nødvendige Ly. Den ærede Ordfører henviser til Swanike og omtalte, hvorledes Centralkomiteen var kommen Swanike til Hjælp i en betydelig Udstrækning, men kun var kommen Marstal til Hjælp